

Wilt u voorlezing van deze preek in uw gemeente even melden via contact@vanbruggenpreken.nl ?

DE EGYPTISCHE BALLINGSCHAP VAN DE GEBOREN KONING

Onze Heiland uitgeleid uit Egypte

[1]

Gemeente van onze Heiland Jezus Christus,

Vele kerstliederen verbinden aan Jezus' geboorte een *plaatsnaam of een streeknaam*. [2.1]

U kent er vast wel een paar, zoals:

„*Betlehem* is de stede, daar is 't geschied voorwaar''.

„In *Efrata's* veld''.

En er zijn ook minder bekende, zoals:

Liedboek 301:

„Zijn woord zal ons genezen,

zoals het was voor dezen

in *Galilea*''.

Of Gereformeerd Kerkboek lied 86:

„Wij gaan op weg naar *Betlehem*, daar ligt Hij in een stal,
die koning in *Jeruzalem* voor eeuwig wezen zal''.

Jezus kwam op aarde: geen wonder dat Hij verbonden raakt met de namen van plaatsen en landen!
Het Kerstfeest wordt ingetekend op de landkaart.

*

Maar er is één plaatsnaam, die je nooit hoort in een kerstlied. Of je de zoekfunctie nu loslaat op het Liedboek dan wel op het Gereformeerd Kerkboek, nooit zul je het woord „*Egypte*'' aantreffen. En toch is Jezus als baby en peuter veel en veel langer in *Egypte* geweest dan in *Betlehem*. [2.2]

Vreemd, dat daar geen echo van is te vinden in liederen. Misschien ook wel begrijpelijk, omdat het duistere land *Egypte* niet past bij ons liefelijke beeld van Kerst. We onderdrukken misschien het verhaal over die vlucht en die ballingschap. Maar daarmee vertekenen we het beeld toch wel een beetje. Want de volle werkelijkheid is dat de baby Jezus zijn eerste levensperiode niet doorbracht in *Betlehem*. maar in ballingschap. [2.3]

*

Wanneer Matteüs daarover vertelt, legt hij alle nadruk op de *noodzaak* van dit gebeuren. Het *moest* zo, want de Schriften moesten vervuld worden. [2.4]

De evangelist nodigt ons uit, ons wat dieper te buigen over deze vlucht naar Egypte en over Jezus' verblijf in dat land. Het was niet een vervelende bijkomstigheid. Het was ook niet een noodgedwongen tussenstop. Het was voluit de geplande weg van deze hemelse Koning. Voor Hem was geen opvaart naar de hemel mogelijk zonder een ballingschap in Egypte.

Laten we hierover verder nadenken met de Schrift in de hand. Dat kan ons helpen om deze Koning en zijn werk beter te leren begrijpen. En het kan ons stimuleren om met nog meer overtuiging deze Heiland te eren in ons leven.

Het thema voor de preek luidt: [3]

SPOORZOEKEN NAAR JEZUS' EGYPTISCHE BALLINGSCHAP
leert ons twee dingen:

1. Het spoor van de Zoon leidt naar de Vader
2. Het spoor van de Vader leidt naar de Zoon.

1.
[*Het spoor van de Zoon leidt naar de Vader*] [4]

Voor veel moderne christenen, betekent kerstfeest dat je in gedachten teruggaat naar Betlehem. Maar stel nu eens dat we echt terug zouden kunnen gaan in de tijd. En dat we nu met elkaar op reis gingen naar de `stede waar ´t is geschied voorwaar´. We zouden daar over enkele weken aankomen. En dan zouden we een dorp in rouw aantreffen. En met zekerheid zouden we ontdekken dat Jezus daar niet meer is. Alle kinderen onder de twee jaar zijn gedood. Geen Jezus meer in Betlehem. [5.1]

Wie van ons zou Hem ooit gaan zoeken in Egypte?
We zouden het spoor kwijt zijn.
Het kindje Jezus is uit het beeld verdwenen.
En er is geen spoor meer van Hem te bekennen in Betlehem. [5.2]

Alleen Jozef en Maria weten waar het kindje nu is.
Zij hebben het vluchtspoor naar Egypte gevonden.
Daar schuilen ze nu met hun zoon.
Ver van huis. Onbekenden in een vreemd land.
Niemand kent hier Zacharias of de herders of de plaats Nazaret.
Jozef en Maria hebben zich verscholen in een vreemd land. [5.3]

Later hebben ze erover verteld.
Zo is het verhaal over de vlucht bekend geworden in de christelijke gemeente.
En Matteüs schrijft het op.
Hij legt het ook uit.

*

Matteüs schrijft voor joden en joodse christenen.
En onder de joden is al vroeg iets uitgelekt over Jezus' eerste tijd in Egypte.
De joden die Jezus niet wilden aanvaarden, waren er snel bij om hier een leugen aan vast te knopen.

De ongelovige joden hebben Jezus omringd met verschillende leugens. Twee ervan staan met zoveel woorden in de evangeliën.
Na zijn opstanding verspreidden ze het verhaal over de grafroof. Een verhaal dat Matteüs weerlegt in hoofdstuk 28, maar dat onder de joden tot vandaag toe is verbreid.
Op dezelfde manier hebben ongelovige joden de kracht van Jezus' grote wonderdaden geloofend door er een valse verklaring voor te geven. Alsof Jezus zijn kracht ontleende aan Beëlzebul.

Maar er is onder de joden ook nog een andere leugen verbreid, namelijk dat Jezus zijn machtige daden had leren doen door les te krijgen van de tovenaars in Egypte. **[5.4]**
Blijkbaar is er later toch wel iets bekend geworden over Jezus' tijdelijk verblijf in dat land Egypte en zijn vijanden hebben daar een verhaal aan gehangen.
Alsof Jezus zijn vorming had gekregen bij de heidenen, bij de tovenaars. Alsof Hij daarom zoveel wonderen kon doen.
Die leugen is tot vandaag toe verbreid onder de niet-christelijke joden.

Het is duidelijk een leugen.
Jezus was nog maar een heel klein kind in Egypte. Hij was toen nog niet op de leeftijd om iets te leren. Hij kwam terug in het land Israël na de dood van Herodes en was toen hooguit een jaar of twee, drie. Hij heeft geen les gehad in Egypte. **[5.5]**

Misschien waren er onder Matteüs' lezers wel joden die zich bang lieten maken door de leugen dat Jezus een egyptische tovenaars zou zijn. Deze mensen kunnen nu uit het verhaal van Matteüs 2 gemakkelijk begrijpen dat die leugen onmogelijk waar kan zijn. De onwaarheid wordt ontmaskerd door de geschiedenis.

*

Maar dat is niet voldoende.
Tegenover de leugen staat een waarheid.
Wat was dan wél de reden voor Jezus' verblijf in Egypte? **[6.1]**

Wanneer je aan de oppervlakte blijft, kun je zeggen dat hij moest vluchten vanwege lijfsbehoud.
Herodes wilde alle kinderen doden. Herodes was Jezus als geboren koning op het spoor gekomen.
Het was levensgevaarlijk om te blijven in het land van Herodes.
Daarom moest Jezus uitwijken.

Dit is waar, maar het is lang niet de hele waarheid. Jezus' ballingschap in Egypte is eigenlijk heel opvallend en alleen te verklaren vanuit Gods plannen. [6.2]

- Om te beginnen, is het vreemd dat Jezus helemaal naar Egypte gaat. Er was een vluchtland veel dichterbij: het land Nabatea (direct over de Jordaan in zuidelijke richting). Waarom moet Jezus helemaal naar Egypte? Elimelech en Naomi vluchtten destijds ook naar Moab: je hoeft niet helemaal naar Egypte om veilig te zijn!

- In de tweede plaats lijkt het wel alsof God zelf Herodes op het spoor heeft gezet. Hij leidde de magiërs uit het Oosten door de ster niet direct naar Betlehem maar leidde ze via Jeruzalem. Dat had toch anders gekund? God brengt zelf de magiërs in contact met Herodes. En daarna stuurt hij ze rechtstreeks naar hun eigen land zonder dat zij eerst bericht brengen aan Herodes. Ze hadden toch ook wél naar Herodes kunnen terugkeren en hem iets op de mouw kunnen spelden waardoor zijn argwaan niet werd aangewakkerd? Juist door niet terug te keren, gaven zij voedsel aan de achterdocht van de koning. Maar het was de engel van God die het zo organiseerde. Het lijkt alsof God zelf er de hand in heeft dat de vijandschap van de wrede koning tegen Jezus wordt gewekt en gevoed.

- In de derde plaats verschijnt een engel aan Jozef in de droom met de opdracht om te vluchten. En wel tot de dood van Herodes. Waarom laat God deze Herodes niet een half jaar eerder sterven door de hand van de doodsengel? Dan was er geen gevaar geweest en geen vlucht.

We komen er niet onderuit: de vlucht naar Egypte is meer dan een onvoorziene ontsnapping aan plotseling en willekeurig gevaar. Het is het spoor van God de Vader. Zijn zoon moet deze weg gaan.

Dit moet opdat een Schriftwoord vervuld zal worden. Er is planning. Er liggen taken te wachten die vervuld moeten worden. Er is een goddelijk program voor de zoon! Er zijn tekorten die om vervulling roepen op deze aarde!

*

Voordat we in het tweede punt van de preek ingaan op de inhoud van dit vluchtprogram, is het goed om eerst aandachtig stil te staan bij het simpele feit *dát* er een reeks opdrachten op Jezus ligt te wachten. Voordat Hij geboren werd, lag er al een program van onvervulde eisen waaraan voldaan moest worden. Te beginnen met de terugkeer naar Egypte. [6.3]

Voor veel christenen vandaag leeft dat niet zo erg. Er is in onze tijd een soort Jezus-verering zonder wortels en achtergrond.

Mensen zijn blij dat een nieuw kind werd geboren. Dat geeft nieuwe kansen. Een nieuwe start voor menselijkheid. De kerstgedachte komt binnen als een nieuw sterretje aan de duistere hemel. Sommigen gaan iets verder: Jezus zal ons vrijmaken. Wie Hem als heer aanneemt, zal gelukkig worden, zal gaven ontvangen. En misschien voegt men er ook nog aan toe, dat Hij alle zonden wegneemt.

Vanuit deze positieve visie op Jezus is er veel aandrang tot evangelisatie en getuigen. Neemt de Heer aan! Aanvaardt de geborene!

Vaak hangt daaromheen vandaag een sfeer van aanbeveling en vrijblijvendheid. Niemand is verplicht om te geloven, lijkt het. Maar het is wel erg aan te bevelen, want Jezus is liefde. Kies voor zijn nieuwe start en start met Hem!

Het is daarom in de mode om zoekprogramma's te hebben naar God en Jezus.
Een modern mens op zoek naar God en naar de geborene.

In dit alles is waarheid en onwaarheid gemengd. Natuurlijk is Jezus het leven en het licht der mensen.
Natuurlijk moeten wij Hem zoeken om Hem te vinden.

Maar wat vandaag vaak ontbreekt, is bij wijze van spreken de zoektocht naar Egypte. Naar de plaats waar de Vader wilde dat de Zoon zou zijn.

Je zou Jezus in Egypte nooit vinden zonder kennis van de *plannen* van de Vader.

Wie de Vader niet erkent, raakt hier het spoor naar de Zoon kwijt.

*

Wat is dan die erkenning van de Vader?

Dat is de erkenning dat Jezus niet vrij te vinden is, maar dat Hij te vinden is op de weg van God de Vader en op de weg van de Schriften.

De erkenning dat je niet een Jezus-beeld kunt maken naar je eigen gevoel en idee.

Niet de ervaring en het gevoel brengen ons dicht bij de werkelijke Zoon, maar de Schrift en de leiding van de Vader.

Er gaat heel veel vooraf aan Jezus.

Wij kunnen niet zomaar beginnen met Jezus, zoals zo vaak gebeurt vandaag. Wie is Hij voor jou?

Wie is Hij voor mij?

Nee, we moeten eerst terug naar de tijd vóór Jezus.

Naar wat er toen mis ging.

Naar wat er toen onvervuld bleef.

Wanneer je geen weet hebt van die tekortschietende menselijke geschiedenis vóór Jezus, zul je het spoor naar Hem kwijt raken.

De weg naar de Christus loopt via de kennis van de geschiedenis die nog vervuld moet worden, via de kennis van het Oude Verbond.

Wanneer je die weg niet gaat, raak je verdwaald in Betlehem bij een lege woning. Maar wanneer je erkent dat Jezus gezonden is om openstaande menselijke rekeningen te vervullen, dan word je bereid, Hem zelfs in Egypte als kleine banneling te eren.

*

De evangelist Matteüs is door zijn manier van vertellen een baken in onze tijd.

Het ontbreekt vandaag, ook voor de TV, niet aan publieke aandacht voor de figuur van Jezus.

En christenen zijn snel te vinden voor een kerstvesper of een praise-bijeenkomst voor de Heer.

Maar waarom ontbreekt het vaak aan het doordringen in de Schriften en waarom wordt de geschiedenis van het Oude Verbond vaak wat vergeten op Kerst?

Heeft dit een diepere oorzaak?

Ik denk het wel.

Teruggaan naar openstaande rekeningen waar Jezus de vervulling van moest zijn, vraagt van ons een nederige houding tegenover God de Vader. Dan erkennen we dat *langdurig luisteren* voorafgaat aan zingen. Dat Schriftonderzoek voorafgaat aan praten.

Wie Jezus wil vinden, moet nederig de Vader aanroepen en naar zijn woord en gebod luisteren. **[6.4]**

Want wanneer er nog iets vervuld moet worden, hebben we blijkbaar te maken met een gebod en met een program en met eisen waaraan niet voldaan is.

En juist dat willen wij liever niet horen.

Wij beginnen liever in Betlehem dan in het paradijs van de zondeval.

Wij starten liever met Jezus, dan met de Schepper en zijn werkverbond met de mens in het paradijs.

In onze tijd is er veel evangelie waaraan de wet ontbreekt. Veel zoeken waaraan de ootmoed ontbreekt. Veel spreken vanuit wat de mens zelf zo allemaal denkt en voelt over Jezus.

*

Matteüs brengt u tot inkeer.

U zoekt Jezus?

In Betlehem?

Daar vind je Hem al gauw niet meer.

Wil je Hem werkelijk vinden in je leven?

Leer dan begrijpen dat je niet nummer één bent in de geschiedenis. Je bent de zoveelste nakomeling van Adam en Eva. Je deelt in een hele lange geschiedenis van God met de mensen en met Israël. En je hebt te maken met de zonden en mislukkingen van die geschiedenis. **[6.5]**

Erken eerst dat je een zondaar bent.

Iemand met openstaande rekeningen voor God je Schepper.

En zoek dan naar iemand die de gaten vult die wij zelf en ik zelf lieten vallen in deze wereld.

Wanneer je zoekt naar vervulling van je schuld en leegte, dan wijst de Schrift je de weg.

Wie de Vader erkent en zijn recht op ons leven, gaat het spoor naar de zoon vinden. In Egypte!

Maar wie de Vader als Schepper en Wetgever vergeet, zal het spoor naar de werkelijke hemelkoning niet vinden.

2.

[Het spoor van de Vader leidt naar de Zoon] [7]

Waarom moest dan Jezus naar Egypte gaan?

Het lijkt voor velen vandaag een zinloos verhaal dat je wel kunt overslaan. Daar wijden we geen gezang aan. We gaan liever rechtstreeks van Betlehem naar de Geest en naar de hemel.

Egypte lijkt een sombere en zinloze terugval.

Toch heeft de engel juist met name dit vluchtland genoemd.

Het gaat niet in het algemeen om vluchten, maar om terugkeer naar Egypte. **[8.1]**

*

Terugkeer! **[8.2]**

Zo mogen we het noemen.

Egypte is niet zomaar een land.

Het is het land waar Israël eeuwen lang in slavernij leefde.
Uit Egypte zijn ze door grote wonderen geleid naar het beloofde land.
Bevrijd volk. Weg met Egypte, leve Kanaän!
Er zijn psalmen genoeg waarin de HERE geloofd wordt voor de uitleiding uit dit land.
Hij is de HERE die ons heeft uitgeleid uit Egypte, uit het diensthuis!
Israël leeft nu in de vrijheid van de kinderen Gods.
Met het paspoort van Gods volk op zak.

Het voelde dan ook heel vreemd en schokkend, toen er later in Israël profeten gingen opstaan die zeiden dat Israël misschien ooit wel zou moeten terugkeren naar het diensthuis. Vanwege zijn zonden. Het leek een ongeoorloofde boodschap. Terug naar Egypte? Dat nooit! Zou God zijn volk loslaten? Zouden kinderen Gods verloren gaan? **[8.3]**

*

Toch heeft met name Hosea meer dan eens geprofeteerd over een dreigende terugzetting van Israël en het ongedaan maken van de uittocht.

Hosea 8:13: „Nu zal Ik hun wandaden in rekening brengen en hun zonden bestraffen: ze gaan terug naar Egypte!´´
Hosea 9:3: „Zij blijven niet in het land van de HEER: Efraem zal terugkeren naar Egypte!´´
Hosea 9:6: „Degenen die de ondergang ontlopen, vinden onderdak in Egypte: graven genoeg daar in Memfis´´.
Hosea 11:5: „Zouden zij niet naar Egypte terugkeren?´´

En toen de ballingschap kwam, is inderdaad het volk teruggekeerd naar Egypte. Wij kennen vooral de babylonische ballingschap. In de profetieën van Jeremia lezen we echter ook dat veel achterblijvende joden kort daarna naar Egypte zijn gegaan om veiligheid te zoeken. Jeremia is zelfs in Egypte gestorven! Terug bij af!

Je zou zeggen dat hiermee de profetie van Hosea vervuld is. En ook de dreiging die de HERE al bij de intocht had laten horen in Deuteronomium. Want reeds voor de intocht in Kanaän had de HERE als climax op zijn vloekdreigingen al gezegd: „De HERE zal u in schepen terugsturen naar Egypte, ook al had Ik gezegd dat u nooit meer daarheen zou teruggaan. En hoewel u zichzelf daar aan uw vijanden te koop aanbiedt als slaven en slavinnen, is er niemand die u wil kopen´´ (Dt.28:68).

En misschien hebben vele joden in de tijd voordat Jezus geboren werd, ook wel gedacht dat deze onheilsprofetie vervuld was. Goed, ze waren in Jeremia's dagen in grote getale teruggegaan naar Egypte. En inderdaad in de tijd van Jezus wonen er in Alexandrië in Egypte wel een half miljoen joden. Maar inmiddels is toch na de ballingschap de tempel herbouwd en Herodes heeft die tempel zijn volle glorie teruggegeven. Dus dat is dan weer klaar.

Maar wie Deuteronomium en Hosea goed heeft gelezen, weet dat het níet klaar is. Want na de herbouw van de tempel, zijn de zonden waartegen Hosea profeteerde, niet verdwenen. Ze komen terug en vele joden leven als niet-joden. De zondaren zijn vele in Israël. En wat is er eigenlijk

veranderd na Hosea?

Waar ging het God eigenlijk om met de uittocht? En is dat doel bereikt? Of is er nog altijd een gat dat ongevuld is?

*

De profeet Hosea zegt daar iets over. God wil een „zoon“ uit Egypte roepen. Israël is bestemd om het eigendomsvolk, het lievelingskind van God te zijn. [8.4]

We lezen in Hosea 11:1 wat er in Gods hart leefde:

„Toen Israël nog een kind was, had Ik het lief; uit Egypte heb Ik mijn zoon weggeroepen. Hoe harder ze geroepen werden, hoe meer ze hun eigen weg gingen. Zij brachten offers aan de Baäls en brandden wierook voor godenbeelden – terwijl Ik het toch was die Efraïm leerde lopen en hem op mijn arm nam. Maar zij beseften niet dat Ík hen verzorgde. Zacht leidde Ik hen bij de teugels, aan koorden van liefde trok Ik hen mee; Ik verlostte hen van het juk om hen te laten eten, ik hield hun het voer zelfs nog voor.

In Jezus´dagen zullen vele joden gedacht hebben dat alles in orde was. De tempel, de vrome farizeeën, de wetgeleerden. Des HEREN tempel zijn wij!

Jezus lijkt de vervulling te kunnen worden van dit geslaagde volk, de climax van Israël. De topgevel van de kerk.

Maar dat is niet zo.

In werkelijkheid moet het fundament nog overnieuw gelegd worden.

Een beter fundament dan Israël geweest is en de kerk zou zijn.

Na zoveel eeuwen is het program om uit Egypte *een zoon* te roepen namelijk nog nooit succesvol voltooid. Want de zoon bleef uit. Hoe meer de HERE riep, hoe meer ze afdwaalden. Daarom volgt in Hosea 11:5 als een snik van teleurstelling en woede: „Zouden zij niet naar Egypte terugkeren?“

Israël bleef in gebreke, Gods zoon te zijn. Het project van de exodus is mislukt.

En *daarom* moet Jezus nu terug naar het diensthuis. [9.1]

Want Hij is de werkelijke Zoon van God. De werkelijke zoon die de Vader liefheeft.

Wanneer Hij uit Egypte geroepen wordt, zal het program om een zoon uit Egypte te roepen succesvol voltooid worden. Dan komt er écht een Zoon uit Egypte die nooit meer zal hoeven terug te keren naar het land van vreemdelingschap en onderdrukking. Hij beantwoordt aan het profiel van Gods liefdesplan: Hij vervult het. Eindelijk!

Daar gaat het om. Om die vervulling te bereiken.

Daarom staat Hosea 11 in Matteüs 2:15 ook bij de *vlucht* vermeld.

Dat lijkt misplaatst.

Waarom staat die tekst niet verderop, bij de *terugkeer*? Na vers 20!

Het antwoord is dat God zijn Zoon terugstuurt naar af, terug naar Egypte, om eindelijk uit Egypte een ZOON te kunnen roepen. Het gaat niet om het terugroepen naar Israël, maar om de Zoon voor zijn aangezicht.

*

Voor de lezers van Matteüs' evangelie is dit een beschamend en kleinmakend gedeelte.
Tot op de fundering wankelt hun zelfvertrouwen.
Zelfs de uittocht uit Egypte is niet veilig bij dit volk.
Pas wanneer de Zoon uit Egypte geroepen wordt, is die uittocht eindelijk veilig.
En de joden dachten nog wel dat zij Gods zoon waren!

Wij leren hier, gemeente, dat alleen de Zoon, alleen Jezus, ons bestaansrecht voor God kan geven. **[9.2]**

Alleen via Hem is er een plaats van redding en uittocht en een beloofd land. Alleen Hij beschikt over een eeuwige verblijfsvergunning bij God.

Voor de moderne Israëli's betekent dit dat zij geen goddelijk recht op land kunnen laten gelden. **[9.3]**
De uittocht uit Egypte onder leiding van Mozes en het innemen van het land met Jozua staan op losse schroeven. Alleen Jezus is Gods werkelijke Kind, de Beminde. En recht op de aarde krijg je alleen als je in Christus bent. Hij alleen maakt ons erfgenamen van de aarde. Het gaat God immers niet om Israël op zichzelf maar om een werkelijke Zoon.

Voor ons als christenen uit de heidenen betekent dit dat wie meent te staan, moet toezien dat hij niet valt. **[9.4]**

Welk recht hebben we op deze kerkstoel om hier te komen zitten alsof wij het volk van God zijn?
Jezus' vlucht naar Egypte zaagt de poten onder onze kerkbank door. Alleen wanneer je geworteld en gegrond bent in de Zoon door een ootmoedig en toevluchtnemend geloof, is er bestaansrecht voor je.
En dan mag je hier staan.

We mogen daar ook wel eens wat vaker aan denken, wanneer we de wet horen voorlezen. Die begint met de woorden „Ik ben de HERE uw God die u uit Egypte heb bevrijd´´. **[9.5]**

We denken dan natuurlijk aan de uittocht van de Israëlieten. Maar dat is slechts het *halve* verhaal. Het verhaal is langer. De HERE heeft de Israëlieten uitgeleid, daarna weer teruggeleid en tenslotte zijn Zoon uit Egypte laten komen. Wanneer de wet klinkt, is het vandaag de wet van de Vader van de Zoon die uit Egypte is geroepen. Zo is het nog altijd Vaders wet, maar nu opklinkend vanuit Jezus Christus, onze Heiland, onze Immanuël. De tien geboden zijn niet verouderd: het zijn de geboden van de Vader die onze Heiland uit Egypte uit het diensthuis heeft uitgeleid. En die Zoon heeft geen andere goden naast zijn Vader gehad.

Dit leert ons als christenen bescheiden te worden.

Geloof is niet zo vanzelfsprekend.

We moeten er voor terug naar Egypte.

Om vandaaruit als begenadigden achter Jezus aan op te trekken naar het land van de Vader.

Op mijn schreden is Hij teruggegaan. **[10]**

Achterwaarts lopend kwam Hij weer aan
in het vreemde land van slavernij.

Was dat dan nog niet voorbij?
Met mijn verblijfsvergunning in de hand
leefde ik toch al in het beloofde land?

Maar Hij reist terug naar het bittere begin
tegen de richting van mijn leven in.
Heb ik dan in al die jaren iets vergeten
dat ik liever maar niet wilde weten?
Was ik dan al niet het kind
dat de Vader levenslang bemint?

Moet het nog altijd uit Egypte komen?
Mij wordt mijn zekerheid ontnomen.
Als nieuwe balling in Egypteland
Neemt dit kind mijn verleden ter hand.

God roept Jézus uit Egypte naar voren:
Hem moet ik nu willen toebehoren.

Verwondering en dankbaarheid
worden de tekenen van de tijd.

Deze Zoon maakt mij pas het kind,
dat eindelijk de uitweg naar zijn Vader vindt.

AMEN.[11]